

NARIADENIA

DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2017/867

zo 7. februára 2017

o triedach dohôd, ktoré majú byť chránené v rámci čiastočného prevodu majetku podľa článku 76 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012⁽¹⁾, a najmä na jej článok 76,

keďže:

- (1) V smernici 2014/59/EÚ sa od členských štátov požaduje, aby zabezpečili ochranu určitých tried dohôd počas čiastočného prevodu aktív, práv a záväzkov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši. Rovnaká ochrana sa požaduje, ak orgán pre riešenie krízových situácií nútené upravuje podmienky zmluvy, ktorej stranou je inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši. Cieľom tejto ochrany je zamedziť rozdeleniu aktív, práv a záväzkov, ktoré sú navzájom prepojené na základe týchto dohôd, v prípade čiastočného prevodu alebo úpravy zmluvných podmienok.
- (2) S cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie tejto ochrany je potrebné presne identifikovať typy dohôd, ktoré patria do pôsobnosti jednotlivých tried stanovených podľa smernice 2014/59/EÚ. Najvhodnejšou metódou na takúto identifikáciu je stanovenie podrobných pravidiel a vymedzenia pojmov okrem tých, ktoré sú stanovené v smernici 2014/59/EÚ. Je to vhodnejšie než vytvorenie zoznamu špecifických dohôd, ktoré môžu byť prijaté v rámci rôznych vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov, keďže takýto zoznam by bolo ťažké zostaviť a musel by sa neustále aktualizovať. V tomto nariadení by sa mal objasniť a podľa potreby obmedziť rozsah uplatňovania rôznych foriem ochrany stanovených v smernici 2014/59/EÚ pre každú triedu dohôd.
- (3) Rôzne triedy dohôd stanovené v článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ sú uvedené s rôznym stupňom podrobnosti: niektoré triedy sú špecifikované v plnej miere, zatiaľ čo iné sú formulované nejasnejšie. Niektoré triedy sa navyše vzťahujú na jeden typ zmluvného vzťahu a záväzku alebo na obmedzený súbor zmluvných vzťahov a záväzkov, zatiaľ čo iné sa vzťahujú na väčší počet a širšiu škálu zmluvných záväzkov, transakcií a vzťahov. Tieto posledné triedy by mohli zahŕňať všetky zákonné a zmluvné vzťahy medzi inštitúciou a jednou alebo viacerými z jej protistrán. Ak by sa týmto triedam dohôd zabezpečila plná ochrana, orgány pre riešenie krízových situácií by mohli mať ťažkosti pri uskutočňovaní čiastočných prevodov, ak by takéto prevody boli vôbec možné. Je preto vhodné, aby sa predišlo nadmernej ochrane, ktorá by sa mohla rozšíriť na všetky aktíva, práva a záväzky medzi inštitúciou a jej protistranami.
- (4) Niektoré triedy chránených dohôd sú v širšom zmysle vymedzené v smernici 2014/59/EÚ. S cieľom zvýšiť istotu, pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti, najmä v súvislosti so zaistovacími dohodami, dohodami o vzájomnom započítaní a čistom zúčtovaní, ako aj dohodami o štruktúrovanom financovaní, by sa tieto triedy mali ďalej špecifikovať. Týmto delegovaným nariadením by sa orgánom pre riešenie krízových situácií nemalo brániť v ďalšom špecifikovaní čiastočných prevodov tých typov dohôd o vzájomnom započítaní a dohôd o čistom

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190.

zúčtovaní, ktoré majú byť chránené v rámci jednotlivých čiastočných prevodov, ak sú tieto dohody uznané na účely zmierňovania rizika podľa uplatniteľných prudenciálnych pravidiel a podmienkou tohto uznania je ochrana, najmä pokiaľ ide o neoddeliteľnosť. Orgány pre riešenie krízových situácií by mali mať možnosť rozhodnúť o takejto rozšírenej ochrane v jednotlivých prípadoch riešenia krízových situácií.

- (5) Protistrany inštitúcie sa môžu dohodnúť na takzvanej „súhrnnej“ dohode alebo plošnej „dohode o vzájomnom zúčtovaní“, ktorá by zahŕňala akékoľvek a všetky práva a záväzky medzi zmluvnými stranami. V dôsledku tohto typu dohody by sa zabránilo vzájomnému oddeleniu akýchkoľvek záväzkov medzi zmluvnými stranami. Následne by sa nemohol uskutočniť čiastočný prevod v súvislosti s touto protistranou a vo všeobecnosti by sa ohrozila realizovateľnosť nástroja, keďže orgány pre riešenie krízových situácií by ani nemuseli byť schopné rozlíšiť, na ktoré záväzky sa tieto dohody vzťahujú a na ktoré sa nevzťahujú. Malo by sa ďalej objasniť, že „súhrnné“ alebo „plošné“ dohody o čistom zúčtovaní a vzájomnom započítaní, ktoré by zahŕňali akékoľvek a všetky aktíva, práva a záväzky medzi stranami, by sa nemali kvalifikovať ako chránené dohody.
- (6) Z článku 80 smernice 2014/59/EÚ vyplýva, že žiadne zúženie rozsahu vymedzenia pojmov chránených dohôd podľa článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ by nemalo ovplyvniť prevádzku systémov obchodovania, zúčtovania a vyrovnania, pokiaľ tieto systémy patria do pôsobnosti článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽¹⁾. Orgány pre riešenie krízových situácií by preto mali byť povinné chrániť všetky typy dohôd uvedené v článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ, ktoré súvisia s činnosťou protistrany ako centrálnej protistrany (CCP). To zahŕňa činnosti, na ktoré sa vzťahuje fond pre prípad zlyhania podľa článku 42 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽²⁾, ale nemusí sa na ne obmedzovať.
- (7) To isté platí pre aktíva, práva a záväzky týkajúce sa platobných alebo zúčtovacích systémov cenných papierov. Keďže dohody o čistom zúčtovaní, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice 98/26/ES, sú v prípade platobnej neschopnosti chránené, mali by byť chránené aj z dôvodu konzistentnosti podľa článku 76 smernice 2014/59/EÚ. Je však vhodné rozšíriť pôsobnosť ochrany podľa článku 76 ods. 2 uvedenej smernice podľa potreby na všetky dohody s platobnými alebo zúčtovacími systémami cenných papierov a na ich súvisiace činnosti.
- (8) Potreba špecifikovať rozsah pôsobnosti dohody, ktorá má v určitých prípadoch prospech z ochranných opatrení podľa článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ, by však vo všeobecnosti nemala orgánom pre riešenie krízových situácií brániť v tom, aby chránili všetky triedy dohôd, ktoré možno zaradiť do jednej z kategórií v uvedenom článku a ktoré sú chránené v konkurznom konaní proti oddeleniu aktív, práv a záväzkov, na ktoré sa vzťahujú tieto dohody podľa ich vnútroštátneho konkurzného práva vrátane vnútroštátnej transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES ⁽³⁾. Ide o prípad, ak by veriteľ stále využíval práva vyplývajúce z tejto dohody, pokiaľ by sa celá transakcia stala neplatnou podľa vnútroštátneho konkurzného práva. Vzťahuje sa to najmä na zaisťovacie dohody a dohody o vzájomnom započítaní a čistom zúčtovaní, ktoré sú chránené podľa vnútroštátneho konkurzného práva,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje vymedzenie pojmov uvedené v smernici 2014/59/EÚ. Uplatňuje sa aj toto vymedzenie pojmov:

1. „sekuritizácia“ je sekuritizácia vymedzená v článku 4 ods. 1 bode 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽⁴⁾.
2. „zmluvné dohody o vzájomnom započítavaní“ sú zmluvné dohody o vzájomnom započítavaní podľa vymedzenia v článku 295 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

Článok 2

Podmienky týkajúce sa zaistovacích dohôd vrátane transakcií spočívajúcich vo financovaní cenných papierov

Zaistovacie dohody podľa článku 76 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59/EÚ musia obsahovať tieto časti:

1. mechanizmy na stanovenie ochranných opatrení, osobných zábezpek a záruk;
2. záložné práva a ostatné skutočné záruky;
3. transakcie požičiavania cenných papierov, ktoré nezahŕňajú prevod úplného vlastníctva kolaterálu a ktorých súčasťou je jedna strana (veriteľ), ktorá požičiava cenné papiere druhej strane (dlžník) za poplatok alebo výplatu úrokov a v ktorej dlžník poskytuje veriteľovi kolaterál počas trvania pôžičky.

Zaistovacie dohody sa kvalifikujú ako zaistovacie dohody podľa článku 76 ods. 2 písm. a) smernice 2014/59/EÚ iba vtedy, ak sú práva alebo aktíva, na ktoré sa vzťahuje záložné právo alebo by sa na ne vzťahovalo po vymáhacej udalosti, dostatočne identifikované alebo identifikovateľné v súlade s podmienkami dohody a uplatniteľnými vnútroštátnymi predpismi.

Článok 3

Podmienky týkajúce sa dohôd o vzájomnom započítaní

1. Dohody o vzájomnom započítaní uzavreté medzi inštitúciou a jednou protistranou sa kvalifikujú ako dohody o vzájomnom započítaní podľa článku 76 ods. 2 písm. c) smernice 2014/59/EÚ, ak sa týkajú práv a záväzkov vyplývajúcich z finančných zmlúv alebo derivátov.
2. Dohody o vzájomnom započítaní uzavreté medzi inštitúciou a jednou alebo viacerými protistrami sa kvalifikujú ako dohody o vzájomnom započítaní podľa článku 76 ods. 2 písm. c) smernice 2014/59/EÚ v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
 - a) ak dohody súvisia s činnosťou protistrany ako centrálnej protistrany, najmä pokiaľ ide o činnosti, na ktoré sa vzťahuje fond pre prípad zlyhania podľa článku 42 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;
 - b) ak sa dohody týkajú práv a povinností voči systémom v zmysle vymedzenia v článku 2 písm. a) smernice 98/26/ES alebo iným platobným alebo zúčtovacím systémom cenných papierov a súvisia s ich činnosťou ako platobných alebo zúčtovacích systémov cenných papierov.
3. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že dohody o vzájomnom započítaní uzavreté medzi inštitúciou a jednou alebo viacerými protistrami, pokiaľ sa týkajú iných druhov práv a záväzkov, než sú uvedené v odsekoch 1 a 2, sa môžu kvalifikovať ako dohody o vzájomnom započítaní podľa článku 76 ods. 2 písm. c) smernice 2014/59/EÚ, ak sú tieto dohody uznané na účely zmierňovania rizika podľa uplatniteľných prudenciálnych pravidiel a podmienkou tohto uznania je ochrana, najmä pokiaľ ide o neoddeliteľnosť.

Článok 4

Podmienky týkajúce sa dohôd o čistom zúčtovaní

1. Zmluvné dohody o čistom zúčtovaní uzatvorené medzi inštitúciou a jednou protistranou sa kvalifikujú ako dohody o čistom zúčtovaní podľa článku 76 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59/EÚ, ak sa týkajú práv a záväzkov vyplývajúcich z finančných zmlúv alebo derivátov.
2. Zmluvné dohody o čistom zúčtovaní uzatvorené medzi inštitúciou a jednou alebo viacerými protistrami sa kvalifikujú ako dohody o čistom zúčtovaní podľa článku 76 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59/EÚ v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
 - a) ak dohody súvisia s činnosťou protistrany ako centrálnej protistrany, najmä pokiaľ ide o činnosti, na ktoré sa vzťahuje fond pre prípad zlyhania uvedený v článku 42 nariadenia (EÚ) č. 648/2012;
 - b) ak sa dohody týkajú práv a povinností voči systémom v zmysle vymedzenia v článku 2 písm. a) smernice 98/26/ES alebo iným platobným alebo zúčtovacím systémom cenných papierov a súvisia s ich činnosťou ako platobných alebo zúčtovacích systémov cenných papierov.

3. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že dohody o čistom zúčtovaní uzavreté medzi inštitúciou a jednou alebo viacerými protistranami sa môžu kvalifikovať ako dohody o čistom zúčtovaní podľa článku 76 ods. 2 písm. d) smernice 2014/59/EÚ, ak sú uznané na účely zmiernenia rizika podľa uplatniteľných prudenciálnych pravidiel a podmienkou tohto uznania je ochrana, najmä pokiaľ ide o neoddeliteľnosť.

Článok 5

Všeobecné podmienky, ktoré sa vzťahujú na zaisťovacie dohody, dohody o vzájomnom započítaní a čistom zúčtovaní a dohody o štruktúrovanom financovaní

1. Články 2, 3 a 4 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté tieto právomoci orgánov pre riešenie krízových situácií:
 - a) chrániť všetky typy dohôd, ktoré možno zaradiť do jednej z tried v písmenách a), c), d) a f) článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a ktoré sú chránené v bežnom konkurznom konaní proti dočasnému alebo trvalému oddeleniu, pozastaveniu alebo zrušeniu aktív, práv a záväzkov, na ktoré sa vzťahujú tieto dohody podľa ich vnútroštátneho konkurzného práva vrátane vnútroštátnej transpozície smernice 2001/24/ES;
 - b) chrániť všetky typy dohôd, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti článku 76 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a ktoré sú chránené v bežnom konkurznom konaní proti dočasnému alebo trvalému oddeleniu, pozastaveniu alebo zrušeniu aktív, práv a záväzkov, na ktoré sa vzťahujú tieto dohody podľa ich vnútroštátneho konkurzného práva vrátane vnútroštátnej transpozície smernice 2001/24/ES.
2. Orgány pre riešenie krízových situácií môžu v jednotlivých prípadoch podľa článku 76 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ vylúčiť z ochrany zaisťovacie dohody alebo dohody o vzájomnom započítaní a čistom zúčtovaní, ktoré sa týkajú zmlúv vrátane akejkoľvek doložky, ktorá v prípade zlyhania protistrany umožňuje protistrane, ktorá nezlyhala, vykonávať len obmedzené platby alebo ich vôbec nevykonávať, v prospech strany, ktorá zlyhala, aj keď je táto strana čistým veriteľom.

Článok 6

Podmienky týkajúce sa dohôd o štruktúrovanom financovaní vrátane sekuritizácie a nástrojov, ktoré sa používajú na účely hedžingu

1. Dohody o štruktúrovanom financovaní podľa článku 76 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59/EÚ musia obsahovať tieto časti:
 - a) sekuritizácie, v ktorých boli podkladové expozície umiestnené do tranží a uskutočnil sa úplný prevod vlastníckeho práva zo súvahy originátora v prospech inštitúcie alebo subjektu, ktorej/ktorého krízová situácia sa rieši (sekuritizácia typu „skutočný predaj“);
 - b) sekuritizácie prostredníctvom zmluvných nástrojov, kde podkladové aktíva zostávajú v súvahe inštitúcie alebo subjektu, ktorej/ktorého krízová situácia sa rieši (syntetická sekuritizácia).Pri sekuritizácii typu „skutočný predaj“ sa každá úloha originátora v štruktúre vrátane splácania pôžičiek, poskytovania akejkoľvek formy ochrany pred rizikom alebo zabezpečovania likvidity považuje za záväzok, ktorý je súčasťou dohôd o štruktúrovanom financovaní.

V prípade syntetických sekuritizácií sa záložné právo považuje za právo, ktoré je súčasťou dohôd o štruktúrovanom financovaní len vtedy, ak je spojené s konkrétnymi a s dostatočne identifikovanými alebo identifikovateľnými aktívami v súlade s podmienkami dohody a uplatniteľným vnútroštátnym právom.

2. Zmluvy, ktoré tvoria sekuritizačnú štruktúru, ktorá zahŕňa vzájomné vzťahy medzi originátormi, emitentmi, správcami, obsluhovateľmi, správcami peňažných prostriedkov a protistranami swapového a úverového zabezpečenia, sa považujú za súčasť dohôd o štruktúrovanom financovaní, ak sú tieto vzájomné vzťahy priamo spojené s podkladovými aktívami a platbami z výnosov, ktoré sa prostredníctvom týchto aktív generujú v prospech držiteľov štruktúrovaných nástrojov. Tieto vzájomné vzťahy zahŕňajú záväzky a práva týkajúce sa podkladových aktív, záväzkov v rámci vydaných nástrojov a zaisťovacích dohôd vrátane derivátových transakcií potrebných na zachovanie toku platieb v rámci týchto záväzkov.

3. Odsek 2 sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá právomoc orgánu pre riešenie krízových situácií rozhodnúť v každom jednotlivom prípade a so zreteľom na osobitnú štruktúru dohody o štruktúrovanom financovaní podľa článku 76 ods. 2 písm. f) smernice 2014/59/EÚ, že iné dohody uzavreté medzi stranami uvedenými v odseku 2, ako napríklad dohody o poskytovaní pôžičky, ktoré nie sú priamo spojené s podkladovými aktívami a plánovanými platbami, tvoria súčasť takejto dohody o štruktúrovanom financovaní.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 7. februára 2017

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER
